

התחלת הלימוד בפרק כ"ד מצרכין

לה. – לו.

(לה.) – זרכות בלשון המקרא; ענייני זרעים; מסקנת הסוגיא "סברא היא..." וענין מתיר ומלוה בצרכות הנהנין, ובגדר זרכת המלוות

(לה:.) – תורה ופרנסה; קביעות למעשר, וענייני הערמה במלוות; שמן זית – מזיק ובגדר זרכות וזרכת שהכל

(לו.) – שמן זית – רפואה; שמן זית – עיקר וטפל; קימחא דחיטי – אוכל שנשתנה

וגם גמ' נוספות במשך הפרק –

(סוף לט.) – מי שלקות, ובתוס' – בקשר ל"שהכל"
(ריש מ.) – הפסק, וטול ברוך – בקשר ל"זרכת אירוסין וזרכת המלוות"
[מא.] – זנון וזית] – בקשר ל"עיקר וטפל"
[סוף מג.] – זרכת רית, ובתוס' – בקשר ל"שהכל"
(מד.) – מליח ופת – בקשר ל"עיקר וטפל"
(מד: – מה.) – שתיית מים לצמאו ולאומנא – בקשר ל"רפואה"

(סוף לו:) – חזין קדירה – בקשר ל"עיקר וטפל"
(לז.) – כוסס חיטה, פרוסת קיימות – בקשר ל"קימחא דחיטי"
(לז:) – ריהטא דחקלאי – בקשר ל"עיקר וטפל"
(לח.) – דובשא דתמרי, ובתוס' – בקשר ל"שהכל", ובקשר ל"קימחא דחיטי"
(לח.) – טרימא – בקשר ל"קימחא דחיטי"
(לט.) – גרגלידי דליפתא – בקשר ל"קימחא דחיטי"
(לט.) – תבשילא דסילקא – בקשר ל"עיקר וטפל"

סוגיות אחרות במס' זרכות

- (יג.) – כוון לבו לקרות, ובתוס' – בקשר ל"גדרי תפלה וכוונתה"
(כ:) – קידוש היום – בקשר ל"זרכת אירוסין וזרכת המלוות"
(כ:) – זרכת המשון בנשים – בקשר ל"חינוך קטנים במלוות"
(ריש כט:) – עקר רגליו חוזר לראש – בקשר ל"גדרי תפלה וכוונתה"
(לז, לד:) – כוונה בתפלה, ובתוס' – בקשר ל"גדרי תפלה וכוונתה"
(לז: – לג.) – נחש כרוך על עקבו ומלך שואל בשלומו – בקשר ל"גדרי תפלה וכוונתה"
(מח.) – ינאי המלך – בקשר ל"חינוך קטנים במלוות"